1846.

LISSINGSCHE COURANT.

Maandag 24 Augustus.

..itgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien ..geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven ... behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

..koomst treurig voorval heeft den geheelen om- ..n de Pruissische vesting Spandau in ontsteltenis ge- .. Zondag avond 10. Augustus begaven zich de drie .. van den ambtman *Ramin* met haren vader in ge- .. naar den Carolinen-heuvel. Door de warmte af- .. gingen zij zich in het naburig water baden. De ..ood op eenen afstand, maar zag weldra zijne drie ..zinken. Zijne geliefde kinderen trachtende te red- ..ong de vader haar achterna, maar werd het .. zijner menschenliefde, tegelijk met zijne drie doch- ..arvan de eene 14, de tweede 16, en de derde 19 ..d was, en die hij niet aan een vroegtijdig graf ..nnen ontrukken.

..langs is, zoo als bekend is, op de bijeenkomst van ..n te Breslau, onder andere over de vraag gehandeld ..en Sabbat niet op den Zondag zou plaatsen? Kort ..verscheen in de *Vossische Zeitung* het volgende inge- ..artikel:

..lang heeft zich een gerucht verspreid, dat ik wegens ..n mijnen tegenwoordigen werkkring zou vaarwel zeg- ..deren aan mijnen jongen vriend en nabuur, den ..r. *Sontag* zou overdoen. Ofschoon ik nu wel met .. de beste verstandhouding sta, zoo voel ik mij toch ..en bovengemeld gerucht formeel tegen te spreken, ..ik mij genoegzaam in staat gevoel om mijne zaken .. nog alleen voort te zetten; en ik verwacht met ..ren, dat mijne veeljarige vrienden mij hunne wel- ..eid niet zullen onttrekken.

« Sabbat Senior."

FRANKRIJK.

..S, den 17. Augustus. Eergisteren kwam een groen- ..er door de barrière d'Enfer met een groente- ..arop zoo het scheen, eene vrouw lag te slapen. ..kennen, dat hij zijne vrouw in een beschonken .. gevonden, en naar huis wilde brengen. De tol- .. waren wat ongeloovig, onderzochten de zaak en ..n houten gekleeden pop, waarin niet minder dan .. geest van wijn waren geborgen.

.. Orgelet (Jura) is den 13. Augustus een lief meisje ..en, hetwelk de vreugde en het geluk harer ouders .., aan de verschrikkelijke gevolgen van den dolle- .. gestorven. Den 8. Junij was zij door een jagt- ..den, dien men niet ziek waande, en men was den .. vergeten, toen zij den 10. Aug. ongesteld werd ..de watervrees werd aangetast. Alle aangewende ..s te vergeefs.

.. vreesselijk onheil heeft in de verleden week in ..Penestin in de nabijheid van Mesquer (Neder-Loire) ..e verslagenheid te weeg gebragt. Zeven jonge ..ren aan den oever der zee gaan baden. Drie ..en onvoorzigtig de helling eener diepte genaderd. ..ro. het evenwigt en werden met geweld door eene ..voerd. Er was niemand aan het strand, en ha- ..nen moesten haar zien omkomen zonder haar ..lp te kunnen toebrengen. Den volgenden dag ..e lijken dezer ongelukkige slagtoffers bij laag ..ergevonden.

BELGIE.

..leden vrijdag werd in de kerk van Frasnes (He- .. het *vyf-en-twintigste* kind van zekere *Maria Ca- ..chard* gedoopt. Deze vruchtbare moeder is slechts ..d.

NEDERLANDEN.

..VENHAGE, den 18. Augustus. Tot een waarschu- ..beeld moge strekken de vermelding, dat bij von- .. arrondissements-regtbank alhier, zekere dertien- ..p, is veroordeeld geworden tot eene gevangenzet- ..ende twintig maanden, uithoofde hij, om zijnen ..len en snoepen te voldoen, zijn' meester bestolen

(*Dagbl. 's Gravenhage.*)

..OGENBOSCH, den 19. Augustus. Een bewijs, ..chte baldadigheid de grootste ongelukken kan .., is dezer dagen op de Cromvoirtsche heide ge- ..n arbeider aldaar rookte uit een zoogenaamde ..p, een zijner kameraden nadert hem, met het ..papiertje in die pijp aan het branden te maken, ..armede zijn eigen pijp aan te steken. De ander ..aar de onvoorzigtige vrager hield in het papiertje ..heid buskruid verborgen, welke hij in de pijp ..ds uitstortte, met dat gevolg, dat het ont- ..kruid hem in het aangezigt sprong en hem in .. gezigt uit beide oogen beroofde." (*Noord-Br.*)

..uinlieden onder Vucht, bij 's Bosch, hebben .. 1846 met goed gevolg rijst verbouwd op vrij ..n zand akker grond, alsmede op zand leem- ..w ontgonnen akker grond, beide met gewone

..ll weten, dat de broodbakker *G. Hagens*, van .. bij arrest van 't Geldersch hof, bekrachtigd ..gen Raad, veroordeeld is tot 8 dagen gevan- .. bij, als getuige gedagvaard, uithoofde van godsdienstige bezwaren, schoon niet van de Doopsgezinde gemeente zijnde, geweigerd had den eed af te leggen, door of van wege een hooggeplaatst regterlijk ambtenaar aangespoord is, om van Z. M. gratie te vragen, maar verklaard heeft dit niet te willen doen.

MIDDELBURG, den 21. Augustus. Laatstleden woensdag nacht heeft van 9½ uur tot na middernacht een zwaar onweder, vergezeld van stortregens, over deze stad gewoed, en werd ten 10¼ uur de schorsmolen, behoorende aan de heeren wed. *Fokker en Zonen*, gelegen op het Vlissingsche bolwerk, door den bliksem getroffen, waardoor eene der roeden zwaar beschadigd werd en de beneden liggende schors deed ontvlammen. Spoedig werd dit ontdekt, en het gelukte, door de onmiddelijk aangevoerde bluschmiddelen, te beletten dat het vuur zich van het binnenwerk meester maakte, hetgeen slechts gedeeltelijk is beschadigd geworden. Zoo wel door het brandpiket der schutterij als door de policie zijn wederom de beste diensten bewezen; terwijl vele burgers, niettegenstaande het allerongunstigst weder, vrijwillig hebben medegewerkt om dezen brand te stuiten.

Rondom de stad zijn verscheidene paarden en runderen in de slooten gevonden, die, door het weder verschrikt, daarin waren geraakt en waarvan sommigen niet dan met veel moeite konden gered worden; digt bij de stad is een paard dood in de weide gevonden, ook zoude onder meer verwijderde gemeenten, door den bliksem dieren gedood zijn. De sedert hierop gevolgde regenbuijen brengen vooral land en vee een langgewenschte en verkwikkende lafenis aan.

— Wanneer men geloof moet hechten aan de amerikaansche dagbladen, dan moet er in de Amerikaansche-Staten nog eene feller hitte dan hier geheerscht hebben. In drie dagen tijds heeft de *coroner* van New-York, de schielijken dood moeten bestatigen van drie-en-veertig personen, door de hitte bezweken. Te Washington telde men 7 dooden op iederen dag. Bijna in alle straten zag men de paarden in gareel dood ter neder vallen.

— Eene zonderlinge hervorming heeft zich in het westen van Amerika opgedaan; in stede van bloemtuilen, min of meer kostelijk, werpt het publiek geld aan de voeten der kunstenaars. Onlangs werd eene in hoog aanzien staande danseres onthaald met een regen van six-pence en shillings, waarvan het totaal bij de 100 dollars beliep.

— Den 12. Augustus ll. heeft te Londen eene openbare vergadering plaats gehad, waar de grondslagen zouden gelegd worden van een genootschap, dat zich ten doel stelt, de afschaffing bevorderlijk te zijn der lijfstraffen bij het leger en de vloot. Alweêr een bewijs ten blijke van den *public spirit* in Engeland. Pas heeft er eene discussie plaats gehad, in de kamer der lords, waaruit het voornemen der regering bleek, om de stokslagen in eere te houden bij het leger, of oogenblikkelijk sluiten zich eenige krachtige mannen aan, ongetwijfeld weêr met geen minder doel, dan met dat, van het land te doen protesteren tegen de handelwijze der regering te dien aanzien; — en, wetende hoe wel doordacht en ernstig uitgevoerd de maatregelen steeds zijn, welke zulke genootschappen gewoonlijk aanwenden ter verwezenlijking van hunne plannen, laat het geen twijfel over, of de billijke wensch van het volk zal andermaal den triomf behalen.

MENGELINGEN.

Eene niet onbelangrijke bijdrage tot de geschiedenis der regtspleging in Nederland.

In de gemeente Horst, provincie Limburg, woont eene oude weduwe, met name ELISABETH HERMANS, vroeger gehuwd met JAN PETERS, landbouwer.

De ouders van laatstgenoemden hadden hem twee stukken lands nagelaten: eene weide en een bouwland, hetwelk zij sedert 1795 ongestoord in bezit hadden, hebbende de toenmalige rentmeester, bij de afschaffing der heerlijkheids-regten, hun gezegd dat zij met dat land naar goedvinden konden handelen, en dat hij ten minste van hen geene pacht meer daarvan zou vorderen.

Dan, in het afgeloopen jaar geraakte de pastoor en de kerkeraad der gemeente Horst op den inval, de weduwe HERMANS het eigendom van die stukken land te betwisten; de pastoor eischte het een, de kerkeraad het ander.

Hieruit ontstond een proces, dat door de weduwe zoo in eersten aanleg als voor het hof werd verloren. Haar advocaat niet genegen de zaak in cassatie te werpen, liet de termijn daartoe verstrijken; en daar zij geheel van middelen ontbloot was, — zijnde die twee stukken land haar eenige rijkdom, het eenig middel waarmede zij en haar zoon in het onderhoud des gezins konden voorzien, — zoo was de arme vrouw wel gedwongen in het besluit van haar advocaat te berusten. Want wij willen niet onderstellen dat die advocaat, partij trekkende van de onbekendheid dier eenvoudige landlieden met de wet, de cassatie zou hebben laten verstrijken zonder hen te waarschuwen.

Voor zoo verre wij de zaak, ons door den zoon der weduwe zelven verhaald, wel hebben begrepen; ontstond uit het verlies van het proces, voor ELISABETH HERMANS de verpligting aan den pastoor en den kerkeraad een zekere huur of pacht te betalen.

Het schijnt echter dat deze, hiermede niet tevreden, haar wilden beletten de weide te gebruiken en het land te bebouwen; althans, bij zekere gelegenheid dat de weduwe en hare zonen rogge en knollen wilden oogsten, die zij op het land hadden gezaaid, ontstond er oneenigheid tusschen hen en den pastoor, den burgemeester en de leden van den kerkeraad, bijgestaan door de marechaussée, die hun zulks wilden beletten. In den woordenstrijd, die daaruit volgde, uitte de weduwe, door hare drift vervoerd, eenige schampere woorden tegen den burgemeester, die daarvan procesverbaal deed opmaken, en de vrouw aanklaagde wegens beleediging jegens hem Edel Achtbaren Heer gepleegd, *Nota bene* in het uitoefenen zijner functiën.

ELISABETH HERMANS, de acht en zestigjarige weduwe, werd deswege veroordeeld door de arrondissements-regtbank te Roermond zitting houdende, tot eene correctionele gevangenisstraf van twee maanden.

Eene klagt, die zij harerzijds tot den officier van justitie had gerigt tegen den burgemeester, wegens zekere feitelijkheden, werd ter zijde gelegd.

Zij wendde zich tot den Koning, met verzoek om gratie van de haar opgelegde straf: zie hier het antwoord op dat rekwest:

N°. 1773. Roermond, den 26. Mei 1846.

Aan den Burgemeester te Horst.

Ik heb de eer UEd. ter kennis te brengen, met verzoek de belanghebbenden daarvan te verwittigen, dat Zijne Majesteit, bij besluit van den 14. dezer, N°. 87, heeft goedgevonden en verstaan:

1°. Het verzoek van ELISABETH HERMANS te Horst om kwijtschelding of *vermindering* der gevangenisstraf, waartoe zij bij vonnis der arrondissements regtbank te Roermond dd. 16. december 1846, (NB. NB. *zegge zestien december achttien honderd zes en veertig ! ! !*) is veroordeeld, *van de hand te wyzen*.

De officier van justitie,
(geteekend) FILIP BLOEMAERTS. Subst.
Voor eensluidend *extract*,
uitgereikt aan ELISABETH HERMANS,
De secretaris der gemeente Horst.

In het voorbijgaan willen wij hier aanmerken dat het ons grieft te zien, hoe eener acht en zestigjarige weduwe van 's Konings wege een genadeblijk werd geweigerd, dat welligt te dikwerf aan min waardige misdadigers is en nog dagelijks wordt verleend.

Was het welligt omdat zij de ongehoorde verfoeijelijke misdaad beging, den heer *burgemeester* een paar hartstogtelijke woorden toe te voegen, dat zij geene genade van den Troon mogt verwerven? Was die gestrengheid noodzakelijk misschien voor de handhaving en goede instandhouding der burgerlijke tucht en gehoorzaamheid?

Maar dan moeten wij alweder vragen: hoe menigmaal gebeurt het niet dat een militair, wegens vergrijp tegen zijne superieuren tot den kogel veroordeeld, van den Koning gratie of vermindering van straf erlangt.

Gaan wij verder.

Eenige dagen na de terhandstelling van dat eerste geschreven stuk, ontving ELISABETH HERMANS het volgende gedrukte, dat haar door den veldwachter werd gebragt:

Model H.

N°. (NB. *oningevuld.*)

De ondergeteekende Officier van Justitie bij de Arrondissements Regtbank te Roermond, Hertogdom Limburg.

Geeft door dezen kennis aan ELISABETH HERMANS, wed. van JAN PETERS, te Horst,

dat *hy* (NB.) zich voor of uiterlijk op den 20. Junij 1846, op het Parket te Roermond, op het Paleis van Justite aldaar, tusschen 9 en 12 ure des morgens, moet vervoegen, om de *hem* (NB.) bij vonnis der gezegde Regtbank, van den 16. December 1846 (NB. NB. *zegge alweder zestien 'december, achttien honderd zes en veertig ! ! !*) opgelegde *en tot eene maand verminderde gevangenisstraf* te komen ondergaan; zullende bij gebreke daarvan dit vonnis door de Marechaussée tegen *hem* (NB.) ten uitvoer gelegd worden.

Roermond den 10. Junij 1846.
A. GORDON.

Uit dit stuk blijkt dus zonneklaar, dat het Openbaar Ministerie op eigen gezag de straf door den regter aan de veroordeelde opgelegd, durfde verminderen, hoewel door den Koning haar verzoek om kwijtscheldiug of *vermindering* was van de hand gewezen.

Geduld, wij zijn er nog niet.

Den 19. junij, — derhalve den dag vóór dat zij zich in hechtenis moest begeven, — werd der weduwe door den deurwaarder aangezegd dat zij zich bij den kantonregter te Horst moest vervoegen, om het bewijs van eigendom betreffende de bewuste stukken lands te vertoonen. Zoo althans luidde de mededeeling, die wij volgens de eigen woorden van haren zoon hebben opgeteekend. Wij begrijpen volstrekt niet in welke betrekking dat verlangen des kantonregters stond tot de uitvoering der straf op den volgenden dag bepaald; evenmin als wij het ons kunnen verklaren, gelijk ons mede door dien landbouwer werd *gezegd*, dat korten tijd nadat de burgemeester zijne aanklagt had ingeleverd, der weduwe werd belooft dat, zoo zij een papier teekende, waarin zij erkende dat den pastoor en den kerkeraad over de betwistte landen het regt van eigendom toekwam, de strafzaak verder geen gevolg zou hebben. De arme vrouw teekende dat papier, doch de correctionele vervolging tegen haar werd niettemin voortgezet.

Zij verscheen dan voor den kantonregter, die haar, volgens het zeggen van haar zoon, alleen vraagde of zij die knollen en die rogge (waarvan hierboven sprake is geweest) al dan niet van het *kerkeland* had weggehaald.

De zaak bleef daarbij, dat zij den laatsten julij weder het navolgende uit handen van den veldwachter ontving:

Model B.

No. (NB. *oningevuld.*)

De ondergeteekende Officier van Justitie bij de Arrondissements Regtbank te Roermond, Hertogdom Limburg.

Geeft door deze kennis aan ELISABETH HERMANS, weduwe van JAN PETERS, te Horst

dat *zij* (NB.) zich voor of uiterlijk op den 8. Augustus 1846, op het Parket te Roermond, op het Paleis van Justitie aldaar, tusschen 9 en 12 ure des morgens, moet begeven, om de *hem* (NB.) bij vonnis der gezegde Regtbank van den 16. December 1845, opgelegde gevangenisstraf *van twee maanden* te komen ondergaan; zullende hij gebreke dat vonnis door de Marechaussée tegen *hem* (NB.) ten uitvoer gelegd worden.

Roermond den 30. Julij 1846.

A. GORDON.

Wat hiervan te denken?

Hadden wij de officiele, authentieke stukken niet voor ons liggen, wij zouden aan zulke ongehoorde, monsterlijke feiten geen geloof willen hechten.

De Koning weigert gratie of vermindering van straf: het Openbaar Ministerie verstout zich desniettegenstaande de straf tot op de helft te verminderen, en daarna weder de straf in haar geheel toe te passen.

Waarom is die straf tot op de helft verminderd?

Wij moeten bekennen het niet te begrijpen.

Waarom is daarna de straf weder in haar geheel toegepast en mogelijk nu reeds ten uitvoer gelegd?

Zoo wij den zoon der weduwe mogen gelooven, zoo zou het de burgemeester van Horst zijn, welke die maand er weder bij deed voegen, omdat tusschentijds den ontvanger van den kerkeraad door de veroordeelde schampere woorden waren toegeduwd, daar hij haar wilde beletten de vruchten van haar eigen akker weg te halen.

En dat nu zijn leden van het Openbaar Ministerie, gesteld om de overtredingen der wet (hoe gering ook) in anderen te doen straffen, en die eenmaal zwoeren:

«dat zij hunne posten met eerlijkheid, naauwgezetheid en onzijdigheid, zonder aanzien van personen, zullen waarnemen, en zich in de uitoefening hunner bediening gedragen zoo als aan brave en eerlijke regterlijke ambtenaren betaamt."

Dat zijn burger*vaderen*, gesteld om de belangen hunner gemeente te behartigen, om de goede nakoming der wetten te doen handhaven, en om den ingezetenen aan hun bestuur vertrouwd, het voorbeeld te geven van eerbied voor en stipte naleving van de wet.

Wij bevelen de lezing van het bovenstaande den minister van justitie dringend aan.

Z. Exc. zal daarin ruimschoots stof vinden om in de aanstaande Troonrede den Koning te doen verklaren, dat de justitie door het geheele Rijk een geregelden, goeden loop heeft, en dat de wet met de meest mogelijke naauwlettendheid wordt gehandhaafd, — of zoo iets van dien aard.

Vergeten wij niet uitdrukkelijk te vermelden, dat de hiervoren aangehaalde stukken *in originali* onder ons berustende zijn. *(de Burger.)*

De aanstaande pruissische constitutie.

Volgens *Punch*, de londensche *Charivari*, zal nu eindelijk eerlang de volgende constitutie aan de pruissische onderdanen worden verleend:

I. De belasting op het bier zal worden opgeheven.

II. Ieder Pruis zal volkomen vrijheid hebben om te rooken op straat, in den schouwburg, in den senaat of waar hij wil.

III. De herbergen zullen geopend blijven tot middernacht.

IV. Aan de beambten wordt het dragen van knevels veroorloofd.

V. Geen Pruis zal in het leger opgenomen worden alvorens zijn 40e jaar te hebben bereikt, noch na zijn 50e jaar te hebben voleindigd.

VI. Duitsche studenten mogen de *Marseillaise* zingen, en *Was ist das Vaterland?*

VII. De belasting op tabak zal worden verminderd.

VIII. Carricatures worden veroorloofd, mits dezelve zich strengelijk bepalen tot vreemde regeringen, en den koning noch de constitutie aanranden.

IX. Gekschering zonder onderscheid veroorloofd, zoo onbepaald als een Duitscher er toe geschikt is.

X. De censuur op bakerdeuntjes, modeboekjes, uleveltjes of chocolade-papiertjes en pantomimes allerwege afgeschaft.

XI. Paspoorten afgeschaft voor de gevallen, waarin iemand een pleiziertogtje maken wil, hetwelk zich niet verder uitstrekt dan twee uren van zijne woonplaats.

XII. De politie te verminderen met 3 000,000 man.

XIII. Ieder Duitscher zal mogen zeggen wat hij wil, en te bed mogen gaan wanneer hij wil.

XIV. Vrijheid van handel voortaan met alle oorden der wereld, in duitsche worsten, berlijnsche wol, presburger beschuit, pruissisch blaauw en zuurkool.

XV. Al de Pruissen zullen gelijk zijn voor *de table d'hôte,*

Regtspleging in Algerië.

(Vervolg en slot van onze vorige.)

De brigadier der Spahis, die de hevige en hartstogtelijke opheldering der Arabieren met zekere opgetogen oplettendheid had gevolgd, vertaalde dezelve met weinige woorden aan den raad, verzekerende dat de beide aangeklaagden hunne misdaad volmondig bekenden. Dien ten gevolge werd het doodvonnis uitgesproken, en aangezien de veiligheid der provincie op dat hagchelijke tijdstip der Fransche overheersching eischte, dat de verbeelding der inboorlingen krachtig werd getroffen, en overigens de schandelijke bijzonderheden van de moord de maatregelen van uiterste strengheid regtvaardigden, werden de Arabische herders veroordeeld, om het hoofd te verliezen. Krachtens eene verordening, die thans is ingetrokken, maar in de eerste tijden der verovering veelvuldig werd opgevolgd, was een wachtmeester verpligt het ambt van beul te vervullen.

De strafoefening had plaats in de vlakte, niet ver van de overblijfselen der oude moskee ten zuiden der stad naar den kant van de Segba. De geheele bevolking van Oran, Franschen, Spanjaarden, Mooren, Joden, Negers, Turken en Coulouglis verdrongen elkander met gretige drift rondom de ruimte, die door detachementen van verschillende wapenen was afgezet. Het is bekend, met welke verheven gelatenheid de Arabische veroordeelden den dood te gemoet gaan. Ook daar levert de godsdienstige gedachte elken dag helden, zoo niet martelaars op. Den eersten der beide veroordeelden trad met vasten voet op het noodlottige blok aan, deed in stilte een kort en vurig gebed en legde alstoen zonder een gelaatstrek te veranderen zijn hoofd neder; het zwaard flikkerde in de zon, het bloed spatte in het rond. Maar het tweede gedeelte der executie was van nog akeliger aard. Hetzij dat het bloed waarmede de onder-officier was overdekt een onoverwinbaar afgrijzen bij hem te weeg had gebragt, hetzij dat de Turksche sabel, welke hij had opgevat, de aan die soort van wapen eigene hoedanigheid miste, althans de houw, welke hij toebragt, maakte ditmaal aan den tweeden veroordeelden eene meer vreeselijke dan diepe wonde. De Arabier sprong overeind, staarde met verwilderde oogen en met bloed en schuim bedekt gelaat zijnen beul aan en riep: *O Roumi! Roumi!* Verscheidene gendarmen waren genoodzaakt zich op den ongelukkigen te werpen, hem zoo bebloed als hij was te grijpen en te dwingen het hoofd ten tweeden male op het blok neder te leggen; maar ook nu wederom ontzonk den flaauwhartigen beul den moed, zoodat de jatagan de gapende wonde grooter maakte, zonder oogenblikkelijk den dood te geven. Een akelige kreet, waarvoor geenen naam te vinden is, het rogchelend geluid van de naderende dood, ontsnapte aan de zaamgetrokken en reeds blaauwe lippen van den ongelukkigen Arabier.

De omstanders rilden van ontsetting, zelfs de door de gewoonte van het gevaar en de verachting der smart verharde soldaten verbleekten en ontstelden.

Alleenlijk eenen Berber van kolossale gestalte, met naakte beenen, een ruw en woest gelaat, een wollen hemd met korte mouwen aan het lijf, het hoofd bedekt met een zwarte bournous, had deze strafoefening bedaard aanschouwd. Eene spotachtige uitdrukking bragt zijne dikke lippen in beweging; en toen eindelijk alles was afgeloopen, liet hij zich onwillekeurig in het bergdialect de woorden ontvallen: *Die honden, zy doeden twee onschuldigen en dat nog wel zoo onhandig!*

Het toeval wilde, dat een inlandschen Jood de woorden van den Berber hoorde, die dezelve verstond en aan de Fransche overheden overbragt. Deze deden terstond den bergbewoner aanhouden en riepen, uit eene ongelukkiglijk wat spade voorzigtigheid, ditmaal den bijstand in van den gezworen tolk.

De Berber had zich zonder tegenstand, doch onder allerlei onschuldsbetuigingen laten vatten; hij beweerde, onder anderen, dat de Jood deze verklikking had verzonnen met het eenig doel, om eene belooning te erlangen. Daar het moeijelijk was deze beschuldiging te bewijzen, en overigens de uitroep van den bergbewoner niets meer dan een vermoeden daarstelde, was de kommandant op het punt, om den gevangene te ontslaan, toen de Jood op het denkbeeld kwam, om den Berber zijn kleed en tulband te doen afnemen en onderzoeken. Op het hooren hiervan verbleekte de koperkleurige huid van den man zigtbaar. Zijne kleederen werden naauwkeurig onderzocht en men ontdekte ten laatste regtop staande in het dikke weefsel van zijn kleed eene gouden speld met koralen knop, die door den bediende aan EUG. DE B. werd herkend als aan zijnen ongelukkigen meester te hebben toebehoord. In het eerst wilde de Berber doen gelooven, dat hij de speld in het gebergte had opgeraapt; maar door vragen overstelpt en alzoo in een onontwarbaar net van tegengesprokken gewikkeld wordende, staakte hij zijne verdediging, hernam zijnen woesten aard, zijnen afschuwelijken haat en, alles bekennende, verhaalde hij, wreedelijk lagchende, dat hij den jongen Franschman in de Ravinsa ontmoet hebbende, hem door vriendschappelijke gebaren en dat bedriegelijk groeten had tot zich gelokt. Van een gunstig oogenblik gebruik makende had hij den Franschman met zijnen tweesnijdenden dolk in de borst getroffen. EUG. DE B. was langzaam nedergezonken met het gezigt naar den grond. Alstoen had de Berber met de wellustige wreedheid des tijgers zich vermaakt in het verminken des lijks, hetwelk hij, alvorens zich te verwijderen, met riet en cactus-bladeren had overdekt.

Deze onverwachte en als het ware wonderdadige ontdekking liet geen twijfel, dat de van deze euveldaad beschuldigde herders onschuldig waren ter dood gebragt. Toen eerst verklaarde men zich de stellige ontkenning en de verontwaardigde houding dier arme lieden. De brigadier der Spahi's, aan wien men met zooveel vertrouwen voor een oogenblik de taak van tolk had toevertrouwd, bekende overigens zonder aarzelen, dat hij geen enkel woord van die twee herders had kunnen verstaan. *Maar wat schaadt het ook*, voegde hij er bij, *er zyn per saldo twee Arabieren minder!*

Ieder weet welke wreedheden de Kabijlen in hunnen partijgangers-oorlog jegens de Franschen hebben bedreven. Een Berber, die in 1836 te Algiers werd ter dood gebragt, was op het lijk van eenen door hem te Douera nabij den grooten weg naar Dely-Ibrahim vermoorden kolonist zittende gevonden, hem de ingewanden uit het ligchaam halende, en dezelve met aandacht onderzoekende. Doch hetgeen men bezwaarlijk zoude kunnen gelooven, is, dat de van moord overtuigde Arabieren door Fransche officieren aan de willekeur hunner soldaten werden prijs gegeven, nog levend aan palen buiten de legerplaats en de neus tusschen gespleten hout geklemd vastgebonden werden, om in dien toestand de hongerdood te sterven. Een gewezen Spahi, die met roem had gediend, heeft verhaald, dat hij tot die onmedoogende wraakoefeningen zijne hand niet kunnende leenen, en verscheurd door het rogchelend doodsgeluid van zoodanigen patient, des nachts naar hem toe was geslopen, en hem met zijnen sabel den genadeslag gegeven had, om door eene vreeselijke daad van liefde aan den doodangst van den ongelukkigen een einde te maken! De wezentlijke moordenaar van den heer EUG. DE B., werd onthalsd op dezelfde plaats, waar de beide herders zoo beklagenswaardig het leven hadden verloren. Zijn hoofd werd op een staak gezet, en bleef voor de puijen der oude Turksche kerk, gedurende drie dagen, tot afschrik van een ieder tentoongesteld. Wat het overschot van den jeugdigen EUG. DE B., betreft, dit werd op verzoek van zijne ontroostbare moeder naar Parijs gebragt, en op het oostelijk kerkhof ter aarde besteld.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 22. Augustus. Sedert den 20. dezer zijn ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd

Elisabeth, F. Brouwer, Venetie, zwavel; Temper[...] Janseg, Londen, tarwe; Aalburg, J. Mudin, Archangel, [...] Eugene, J. J. Reeners, Hull, manufacturen; Voorwaarts, [...] mer, Straalsund, tarwe; de Venus, F. Schultz, Londen, [...] goed; Luna, J. Maas, Resultate, R. Solin, beide Odess[...] we; de Noordstar, J. B. Brouwer, Riga, vlas en hen[...] Hoffnung, C. H. Kroman, Rudkijobing, rogge en tarwe [...] der, H. Rudloff, Archangel, rogge; Fenna Jurina, H. [...] fer, Rusterseel, haver; Emelie, C. P. Kelterer, Rostock, [...] die see Blume, C. F Sasz, Greifswald, garst en rogge.

Voor Middelburg bestemd:

Divina, W. Greenfield, Sunderland, steenkolen.

Voor Vlissingen bestemd:

Improvement, C. Wood, New-Castle, steenkolen.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van [...] naar gezeild.

Aurora, J. Kuhl, ballast, Seaham, Perseverance, A. [...] Anna Bjornsen, J. Gubela, beide ballast, New-Castle.

Stads-Poorten.

Opening des morgens ten 5 1/2 ure.
Sluiting des avonds « « « [...]
Finale sluiting. De Waterpoorten ten 9 ure en de [...] heks- en Duinpoort ten 10 ure.

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN BEEREN.